

УДК 342.922(477)

Вікторія Крижановська,

канд. юрид. наук,

асистент кафедри адміністративного та інформаційного права

Навчально-наукового інституту права та психології

Національного університету «Львівська політехніка»

Анатолій Крижановський,

канд. юрид. наук,

старший викладач кафедри кримінального права і процесу

Навчально-наукового інституту права та психології

Національного університету «Львівська політехніка»

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНОЇ ПРАВООХОРОННОЇ СЛУЖБИ В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ

Стаття присвячена дослідженню тенденцій розвитку державної правоохоронної служби в Європейському Союзі. Аналізуються тенденції в діяльності правоохоронної служби, у тому числі поліції, щодо забезпечення конституційних прав і свобод людини та громадянина, методика рекрутингу, форми та методи організації професійної та спеціальної підготовки співробітників правоохоронної служби в країнах – членах Європейського Союзу. Проводиться порівняльний аналіз методик професійного навчання поліцейських у різних країнах ЄС.

Ключові слова: державна правоохоронна служба, Європейський Союз, поліція, професійне навчання, спеціальна підготовка.

Постановка проблеми. Стратегія реформування державного управління України на 2016-2020 роки, схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24 червня 2016 року № 474-р, вказує, що ефективна система державного управління є однією з основних передумов демократичного врядування, що ґрунтується на принципах верховенства права [1]. Це стосується всіх складових частин державного управління у тому числі у правоохоронній сфері. Адаптація національного законодавства до вимог ЄС ставить завдання з приведення нормативно-правового регулювання правоохоронної діяльності до європейських стандартів, що потребує дослідження організації усіх напрямів діяльності правоохоронної системи в ЄС.

Ступінь розробленості теми. Комплексні дослідження проблематики форм і методів діяльності поліції щодо забезпечення конституційних прав і свобод людини та громадянина в Україні у контексті застосування досвіду Європейського Союзу проводили: В. Авер'янов, Ю. Битяк, І. Голосніченко, С. Гончарук, М. Ковалів, А. Комзюк, В. Колпаков, О. Кузьменко, В. Олефір, В. Ортинський, О. Остапенко, В. Шкарупа й ін. Водночас аналіз реалізації політики реформування національної правоохоронної системи вказує на необхідність наукового осмис-

лення проблем, пов'язаних з особливостями адаптації національної правоохоронної системи до європейських стандартів в умовах асоціації України і Європейського Союзу.

Метою статті є аналіз тенденцій розвитку державної правоохоронної служби в Європейському Союзі.

Виклад основного матеріалу. В організації державної служби в правоохоронній сфері в державах ЄС є чимало проблем. У зв'язку з цим триває активний пошук шляхів удосконалення та реформування законодавства в цій сфері. Практично у всіх країнах ЄС йдуть адміністративні реформи, спрямовані на зміцнення взаємозв'язків держави та суспільства, вдосконалення державного апарату, поліпшення підготовки і ефективності діяльності управлінського персоналу; в діяльність державних структур впроваджується досвід та технології менеджменту. Тому в Україні реформа державної служби в правоохоронній сфері відображає заходи з удосконалення управління та відповідає загальним напрямам реформування, які мають місце в ЄС. Підвищення ефективності функціонування адміністративного права в умовах адаптації національного законодавства до вимог ЄС може бути стимульовано завдяки об'єктивному врахуванню особливостей

суспільних відносин, що регулюються, й еволюціонуванню апарату держави [2, с. 140].

Служба у правоохоронній сфері в державах ЄС англосаксонської та континентальної систем права регламентується в основному нормами публічного (конституційного і адміністративного) права. Правове регулювання цієї діяльності базується на положеннях конституцій країн-членів ЄС, що регламентують: право доступу громадян до державної служби; основи організації та діяльності публічної адміністрації; повноваження вищих органів державної влади у правоохоронній сфері; принципи здійснення державної служби; обмеження та правила несумісності для державних службовців; контроль законності актів і дій державних органів і їх посадових осіб та встановлення їхньої відповідальності.

Європейський досвід свідчить про те, що процеси посилення виконавчої влади серед гілок державної влади, підвищення ефективності системи управління справами суспільства та державою знаходять своє відображення в розширенні предмета конституційно-правового регулювання за рахунок питань державної служби, аутсорсингу, транспарентності.

Водночас у ЄС інститут державної служби (в тому числі у правоохоронній сфері) є важливим інститутом адміністративного права. Для адміністративного законодавства характерне верховенство конституції, які містять значну кількість норм адміністративно-правової спрямованості, що зумовлює їх значення як важливого джерела адміністративного права [3, с. 46]. У них знаходять відповіді на питання про свої права громадяни та державні (в тому числі і правоохоронні) органи.

Аналіз законодавства країн-членів ЄС і практики його застосування дозволяє зробити висновок про те, що правоохоронні органи (поліція) розглядаються як «силові» структури в системі органів державної влади, суттєвою ознакою яких є застосування виключно санкціонованого державою примусу. У поліції країн ЄС зростає значення діяльності, пов'язаної з обслуговуванням населення і профілактикою протиправної діяльності. Примус за всієї значущості та необхідності застосування до правопорушника має допоміжний характер і використовується у випадках, передбачених законом стосовно діяльності правоохоронних органів, у тому числі поліції [4, с. 179].

Сфера діяльності поліції – забезпечення публічної безпеки та порядку – розуміється головним чином як спеціалізована та вузькоспеціальна, не пов'язана із солідарною відповідальністю всіх суб'єктів суспільства

й органів державної влади. Партнерство як система співпраці та методологія діяльності правоохоронних органів і інших державних органів, інститутів громадянського суспільства, бізнес структур, громадян у сфері забезпечення публічної безпеки та порядку є важливим напрямом міжнародного досвіду створення ефективної державної служби у правоохоронній сфері. Аналіз законодавства країн ЄС дозволяє відзначити, що, як правило, в них відсутні окремі закони, які спеціально регулюють державну службу у правоохоронній сфері.

Особливе значення має досвід країн ЄС у сфері відбору, професійного навчання та виховання співробітників правоохоронної служби. Основними елементами системи роботи з кадрами правоохоронних органів за кордоном є: рекрутування й підбирання кадрів для правоохоронної служби; професійне навчання, змістом якого є отримання необхідних професійних компетенцій для успішного проходження служби. Професійне навчання реалізується шляхом отримання відповідної освіти, проходження професійної підготовки або комбінації цих способів – підвищення кваліфікації і професійної підготовки.

Рекрутинг (фр. *recruter* – набирати) та підбір кадрів для роботи в правоохоронних органах є базовим елементом системи професійного навчання та виховання службовців правоохоронної служби. Базові вимоги до кандидатів для вступу на службу в правоохоронні органи, принципи і організація набору та навчання кадрів схожі в країнах ЄС. Такими вимогами, зокрема, є позитивні моральні та етичні якості (відсутність судимості, наявність позитивних характеристик), благонадійність і лояльність до демократичних цінностей. У Франції, Бельгії, Італії, Португалії кандидатура претендента повинна бути схвалена міністром внутрішніх справ за загальним списком або персонально. Як правило, для служби в правоохоронних органах необхідно мати громадянство відповідної держави. Крім цього, іноземці – громадяни країн ЄС приймаються на роботу в поліцію в Німеччині, Голландії, Монако й інших країнах ЄС, де недостатнє кадрове забезпечення поліцейських підрозділів.

Стан здоров'я під час прийому на службу визначається медичними комісіями. Обов'язковим елементом відбору кандидатів на службу в правоохоронні органи є застосування різних психологічних тестів, спрямованих на визначення інтелектуального рівня та особливостей особистості, перевірку послужного списку, загальних біографічних даних, застосування поліграфа.

Отримання необхідних професійних компетенцій може бути реалізовано переважно двома способами – отриманням спеціальної професійної освіти або шляхом проходження професійної підготовки на базі загальної освіти. У ЄС переважає позиція, згідно з якою поняття освіти та підготовки є різними за своїми цілями і функціями.

Професійна освіта – це процес передачі та здобуття загальних і спеціальних знань, що стосуються служби. Професійна освіта призводить до отримання певного дипломованого ступеня. Програми професійної освіти розраховані на кілька років. Під професійною підготовкою розуміється процес передачі й здобуття спеціальних знань, які необхідні для правоохоронної служби [5]. Це не веде до отримання дипломованого ступеня. У ЄС підготовчі правоохоронні навчальні програми короткі за освітні.

У Європейському Союзі обидві ці системи знаходять своє застосування. У всіх країнах-членах ЄС має місце комбінування професійної освіти службовців правоохоронних органів і системи професійної підготовки [5].

Система формування професійних кадрів для поліцейської служби ФРН передбачає проходження навчання в спеціалізованих навчальних закладах. Навчальні програми для поліцейських готуються в Міністерстві внутрішніх справ і не входять у сферу компетенції державних цивільних освітніх структур. У процесі навчання поліцейський отримує теоретичні та практичні знання.

У країні діють три рівня підготовки у відомчих навчальних закладах:

- базовий рівень – підготовка в школах поліції, необхідна для заміщення посад складу молодшої ланки з терміном навчання два з половиною роки. Результатом навчання є отримання атестата про середню поліцейську освіту;

- другий рівень призначений для підготовки складу середньої ланки. Навчання проходить протягом трьох років у вищих школах поліції земель з видачею диплома про вищу спеціальну (поліцейську) освіту;

- вищий рівень – підготовка протягом двох років складу старшої ланки у Вищій поліцейській академії ФРН з видачею свідоцтва (сертифіката) про вищу поліцейську освіту у галузі управління підрозділами поліції [6].

Підготовку кадрів для поліції Норвегії здійснює коледж при Академії підготовки персоналу за дворічною програмою підготовки [7, с. 52]. Протягом першого року навчання слухачі знайомляться з вступним курсом, який дає уявлення про службу в поліції. Потім слухачам пропонується пройти підготов-

ку та навчання безпосередньо у підрозділах поліції. Слухачі знайомляться з практичними завданнями в діяльності поліції, отримують певний досвід і знання, які необхідні їм під час вивчення теоретичної частини програми. Після закінчення навчання вони зобов'язані пропрацювати протягом п'яти років у системі поліції на посадах за отриманою спеціалізацією.

Перевагами системи підготовки усіх категорій поліцейських у спеціальних закладах є високий рівень підготовки випускників, особливо в галузі вивчення спеціальних дисциплін, які викладаються в цивільних освітніх структурах, володіння зброєю та спеціальними засобами.

Основний недолік цього способу формування кадрового складу державної служби в правоохоронній сфері – висока вартість навчання для держави та тривалість підготовки готового фахівця.

Строк із моменту вступу працівника на службу і до моменту формування підготовленого співробітника становить від двох до чотирьох років. Крім цього, високі витрати на навчання далеко не завжди можуть бути визнані ефективно витраченими. Особливо це стосується випадків дострокового звільнення працівників зі служби. У зв'язку з цим у більшості держав застосовуються механізми, які стимулюють максимально тривалий термін проходження служби співробітниками, які здобули освіту у відомчих навчальних закладах [7, с. 52]. Наприклад, в основу підготовки поліцейських кадрів ФРН покладено принцип довічного найму. У зв'язку з цим поліцейські навчальні заклади видають випускникам тільки відомчі освітні документи, за якими випускник має право працювати в поліції і в порядку, встановленому відомчими нормативно-правовими актами інших відомств, у деяких інших державних установах (пенітенціарній системі, міграційній службі, військовій поліції за умови проходження спеціальної підготовки на спеціальних курсах).

У ряді країн ЄС діє система формування професійних компетенцій для проходження служби у правоохоронних органах на базі загальної освіти. Зокрема, у Великобританії професійна підготовка працівників правоохоронної сфери здійснюється в основному в спеціалізованих установах: академіях, школах, навчальних центрах. Вища професійна освіта надається в загальногромадянських університетах і коледжах, що пропонують спеціальні програми підготовки за правоохоронною проблематикою.

За такої системи основний акцент зроблено на підвищення загального освітнього та культурного рівня працівників, який розгля-

дається як основний фактор, що забезпечує прогресивний розвиток правоохоронної системи. При цьому спеціальна професійна підготовка розглядається як резерв підвищення ефективності діяльності. За критеріями професійної діяльності поліцейських у ЄС, розробленими Європейським поліцейським коледжем (CEPOL) (знаходиться в Гемпшир Велика Британія), навчання не самоціль, а засіб досягнення високої якості правоохоронної діяльності [8, с. 121].

Особливої уваги в цій сфері заслуговує досвід Великої Британії. Навчальні заклади Великої Британії, що готують кадри для поліції, в основному здійснюють підготовку на спеціальних курсах при університетах на замовлення уряду за різними спеціальними освітніми програми. Більшість майбутніх співробітників поліції, які навчаються в університетах, вже мають базову освіту не нижче ступеня бакалавра. Термін навчання становить від 8 до 16 тижнів. Це дозволяє уряду економити на фінансуванні й орієнтувати навчання на практичні аспекти. Базовим елементом системи підготовки співробітників поліції в Академії, яка існує з 1956 року, є курс тридцятиденної інтенсивної підготовки перед проходженням п'ятимісячного випробувального терміну.

ЄС співпрацює з Федеральним бюро розслідувань США у сфері підготовки кадрів. Найбільшої популярності у цій сфері набула діяльність Академії ФБР, яка є одним із найбільших і найвідоміших центрів підготовки співробітників правоохоронних органів. У розпорядженні академії – матеріальна база, досвід, висококваліфікований кадровий склад, що забезпечує ефективну підготовку співробітників не тільки ФБР, але й інших правоохоронних органів США, зарубіжних партнерів, у тому числі з країн ЄС.

Початкова підготовка проводиться для слухачів, які мають вищу освіту. Навчання має дуже інтенсивний характер і триває близько 700 навчальних годин. У ході навчання викладаються як теоретичні дисципліни, так і спеціальні (вогнева, фізична підготовка, застосування спеціальних заходів активної оборони). Одним з обов'язкових елементів є проведення ідеологічної роботи, яка спрямована на усвідомлення моральної сторони вибраної професії.

Відпрацювання практичних навичок здійснюється на спеціальному тактичному полігоні, який являє собою зону практичного навчання діям у разі виникнення реальних проблем і створений для відпрацювання дій співробітників у різних оперативних ситуаціях. На полігоні постійно задіяні професійні сценаристи, до обов'язків яких входить роз-

робка кримінальних ситуацій, що підлягають відпрацюванню.

Позитивними сторонами організації навчання у формі професійної підготовки є відносно невисока вартість навчання, що дозволяє державі перерозподілити ці кошти на матеріальне забезпечення навчання, забезпечити високу інтенсивність і швидкість підготовки готового фахівця. Строк із моменту вступу працівника на службу і до формування його як підготовленого спеціаліста становить від двох до чотирьох місяців. Недоліками даної системи є більш слабка спеціальна підготовка. Крім цього, певним мінусом є той факт, що велика частина професійних навичок за такої системи формується до вступу на службу, не контролюється фахівцями правоохоронної служби. В обох системах професійного навчання велике значення надається безперервному процесу підвищення кваліфікації та професійної перепідготовки, що здійснюється на базі навчальних пунктів та за місцем проходження служби.

У ЄС, незалежно від переважаючої форми професійного навчання, серйозна увага приділяється підвищенню стандартів професійної освіти співробітників правоохоронних органів. Комісії, які здійснюють контроль за стандартами підготовки, існують на державному та на відомчому рівнях, регулюють і контролюють усі питання, що стосуються стандартизації вимог до атестації та оцінки персоналу. Незалежно від застосовуваного способу навчання особлива увага приділяється етичному вихованню співробітників. Ця тенденція пов'язана з докорінною реорганізацією правоохоронних органів, зміною їхніх функцій. Правоохоронні органи перетворюються з державної структури, спрямованої на протидію порушенню законів, на організацію надання правоохоронних послуг населенню в широкому сенсі на ґрунті постійного контактування з ним. У зв'язку з цим співробітники правоохоронних служб потребують глибоких етичних знань і оволодіння навичками етичної поведінки. Конструктивна взаємодія органів влади і суспільства в ЄС вказують на необхідність включення діалогових механізмів у політико-комунікативний процес. За допомогою реалізації конвенціональних моделей інформаційно-комунікативної взаємодії органів влади та суспільства можливе досягнення значного зниження конфліктності [10, с. 181]. Етичність співробітників є неодмінним атрибутом поліції держави-члена ЄС і розглядається як основа її професіоналізму, а також є вкрай важливою умовою неспідуності.

Поліцейська етика включена в більшість курсів на всіх етапах навчання. ЄС виділя-

ються такі особливості професійного виховання службовців державної служби у правоохоронній сфері: звернення особливої уваги на права людини; навчання поліцейській етиці у межах викладання менеджменту, що зумовлює специфіку викладання даної дисципліни в контексті управлінських знань і навичок; викладання етики з урахуванням роботи в багатоетнічному суспільстві; широке застосування дистанційного навчання з використанням Інтернету й інформаційно-комунікаційних технологій.

Велике поширення в європейській практиці одержало впровадження в процес навчання поліцейської деонтології – науки про належну професійну поведінку. Деонтологічний підхід акцентує увагу на здійсненні поліцейськими службових обов'язків з урахуванням факторів, що безпосередньо впливають на цей процес. Їх урахування не менш важливе, ніж володіння власне професійними знаннями та навичками. Результатом інтеграційних процесів є прийняття Європейського кодексу поліцейської етики [11].

За його впровадженням у практику правоохоронних органів і дотриманням стежить спеціальна комісія Ради Європи. З метою розвитку ідей навчання співробітників правоохоронних органів прав людини Бюро ОБСЄ з демократичних інститутів і прав людини було підготовлено Керівні принципи щодо освіти в галузі прав людини для співробітників правоохоронних органів.

Крім етичного виховання, значна увага в навчанні співробітників правоохоронних органів приділяється психологічній підготовці. Основний акцент зроблено на формуванні навичок, необхідних для спілкування в повсякденній службі. У ході навчання відпрацьовуються такі ситуації, як ведення діалогу з агресивно налаштованими особами та групами, з розумово відсталими людьми, особами, які мають намір вчинити самогубство. Відзначається важливість вміння проводити опитування, залагоджувати конфлікти, сварки в сім'ї й інші непередбачені ситуації, з якими щодня доводиться стикатися працівникам правоохоронних органів.

Третім обов'язковим компонентом теоретичного навчання співробітників правоохоронних органів є правова підготовка, яка повинна сприяти формуванню правової свідомості та правового мислення; виробленню вміння приймати законні й обґрунтовані рішення; розумінню демократичних принципів і конституційних прав; прийняттю системи кримінального правосуддя; розвитку толерантності по відношенню до людей, які мають відмінні уклади життя або інший світогляд; розвитку основ правомірної поведінки.

У розвитку професійної підготовки співробітників правоохоронної служби в країнах-членах ЄС простежується ряд тенденцій: демократизація процесу відбору в правоохоронні органи; гуманізація освітнього процесу; інтелектуалізація навчання та формування творчого мислення особистості співробітника, а не тільки фахівця для виконання певної діяльності; обов'язковість початкової базової професійної підготовки для всіх вступників на службу незалежно від наявної у них освіти; прагнення систем професійної освіти поліції країн-членів ЄС до інтеграції та кооперації.

Законодавство та правозастосовна практика державної служби в правоохоронній сфері та її кадрове забезпечення в державах ЄС вимагають уважного вивчення. Нинішній етап розвитку державної служби в правоохоронній сфері в державах ЄС доцільно розглядати як відображення, з одного боку, процесів реформування в національних політико-правових системах, з іншого – загальноєвропейських тенденцій трансформації державного розвитку в умовах поширення ліберальних поглядів на розвиток європейської спільноти.

Висновки. Істотний вплив на ефективність державної правоохоронної служби має її кадрове забезпечення. Подальше вдосконалення професійної підготовки кадрів повинно ґрунтуватися на наукових принципах, які визначаються кадровою політикою в правоохоронній системі та пріоритетними напрямками вдосконалення її внутрішньої організаційної діяльності.

До основних критеріїв оцінки кадрового складу правоохоронних органів належать: всебічне задоволення потреб особистості, суспільства та держави в ефективній правоохоронній діяльності; забезпечення відкритості та підконтрольності правоохоронної системи і її кадрового складу інститутам громадянського суспільства; наближення наявної моделі службовця правоохоронної системи до вимог ЄС. Робота зі службовцями державної правоохоронної служби повинна передбачати їх навчання та виховання. Основною метою доцільно визначити: послідовність у реалізації мети та завдань навчання і виховання в умовах зміни основних пріоритетів правоохоронної діяльності держави; впровадження європейського досвіду; удосконалення управління кадровими процесами на основі сучасної системи інформаційного забезпечення; визначення науково обґрунтованих вимог до професійних і особистих якостей службовців; розвиток системи перепідготовки та підвищення кваліфікації;

виховання у державних службовців почуття патріотизму, громадянськості, вірності присязі; забезпечення реалізації соціальних прав і гарантій працівників.

Список використаних джерел:

1. Про схвалення Стратегії реформування державного управління України на 2016-2020 роки: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 24.06.2016 № 474-р. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/474-2016-%D1%80>.

2. Бондаренко В. А. Окремі аспекти підвищення ефективності норм адміністративного права у період адаптації законодавства до вимог Європейського Союзу. Наук. вісник Львів. держ. ун-ту внутр. справ. 2016. № 3. С. 134–142.

3. Ковалів М. В. Основи управління в органах внутрішніх справ України: навч.-практ. посіб. Львів. держ. ун-т внутр. справ, 2010. 340 с.

4. Гурковський М. П.? Єсімов С. С. Основні форми та методи діяльності поліції у сфері забезпечення конституційних прав і свобод людини та громадянина в Україні. Наук. вісник Львів. держ. ун-ту внутр. справ. 2016. № 4. С. 171–186.

5. Харчук Н. Р. Структура навчальних закладів по підготовці поліцейських кадрів у Баварії. URL: <http://jrn1.nau.edu.ua/index.php/VisnikPP/article/viewFile/10241/13442>.

6. Григоренко І. А. Особливості правоохоронної (поліцейської) діяльності у Німеччині: теоретико-правовий аспект. URL: file:///C:/Users/User/Downloads/dip_2013_60_10.pdf.

7. Фурса В. В. Деякі факти про підготовку поліцейських у Норвегії як можливість запозичення передового досвіду розвиненої країни. Національна поліція Донеччини: проблеми становлення та стратегія розвитку: тези доповідей Всеукр. наук.-практ. конф. (Маріуполь, 21 жовтня 2016 р.). Маріуполь, 2016. С. 51–53.

8. Сасік А. С. Професійна підготовка поліцейських в європейських країнах. Національна поліція Донеччини: проблеми становлення та стратегія розвитку – 2016 : тези доповідей Всеукр. наук.-практ. конф. (Маріуполь, 21 жовтня 2016 р.). Маріуполь, 2016. С. 49–51.

9. Кульченко О. В. Інтерпол. Еволюція структури та діяльності. Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2013. 176 с.

10. Єсімов С. С. Правове регулювання застосування інформаційних технологій для формування довіри до органів державної влади. Наук. вісник Львівського держ. ун-ту внутрішніх справ. Серія «Юридична». 2015. Вип. 1. С. 173–184.

11. Рекомендація Rec (2001) 10 Комітету Міністрів державам-учасникам Ради Європи «Про Європейський кодекс поліцейської етики». URL: <http://pravo.org.ua/files/Criminal%20justice/rec1.pdf>.

Статья посвящена исследованию тенденций развития государственной правоохранительной службы в Европейском Союзе. Анализируются тенденции в деятельности правоохранительной службы, в том числе полиции, по обеспечению конституционных прав и свобод человека и гражданина, методика рекрутинга, формы и методы организации профессиональной и специальной подготовки сотрудников правоохранительной службы в странах-членах Европейского Союза. Проводится сравнительный анализ методик профессионального обучения полицейских в разных странах ЕС.

Ключевые слова: государственная правоохранительная служба, Европейский Союз, полиция, профессиональное обучение, специальная подготовка.

The article investigates trends of state law enforcement agencies in the European Union. Analyzes trends in the activities of law enforcement agencies, including the police, to ensure the constitutional rights and freedoms of man and citizen, recruitment methods, forms and methods of professional and special training for law enforcement services in the member states of the European Union. The comparative analysis of methods of professional training police officers in different EU countries.

Key words: state law enforcement agencies, the European Union police training, special training.